

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 24.5.2018
SWD(2018) 265 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument

**k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za
spodbujanje trajnostnih naložb**

**k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o razkrivanju informacij v zvezi s
trajnostnimi naložbami in tveganji glede trajnosti ter o spremembi Direktive (EU)
2016/2341**

**k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU)
2016/1011 glede referenčnih vrednosti za nizke emisije ogljika in referenčnih vrednosti
za ugodno ogljično bilanco**

{COM(2018) 353 final} - {SEC(2018) 257 final} - {SWD(2018) 264 final} -
{COM(2018) 354 final} - {COM(2018) 355 final}

Povzetek
Ocena učinka o financiranju trajnostne rasti
A. Nujnost ukrepanja
Zakaj? V čem je težava?
S sprejetjem Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah in Agende Združenih narodov za trajnostni razvoj do leta 2030 so vlade z vsega sveta izbrale bolj trajnostno pot za naš planet in gospodarstvo. Evropska unija ima na tem področju vodilno vlogo, zato je marca 2018 sprejela Akcijski načrt za trajnostno rast z namenom (i) preusmeritve kapitalskih tokov v trajnostne naložbe, (ii) obvladovanja finančnih tveganj, ki so posledica okoljskih izzivov, ter (iii) spodbujanja preglednosti in dolgoročne naravnosti finančnih in gospodarskih dejavnosti. Ukrepi, ki so ocenjeni v tej oceni učinka in ki so bili objavljeni v omenjenem akcijskem načrtu, so del širše in daljnosežne strategije za resnično trajnostno evropsko gospodarstvo. K uresničitvi ciljev akcijskega načrta bodo prispevali z obravnavo naslednjih vprašanj: 1. institucionalni vlagatelji, upravitelji premoženja, naložbeni svetovalci in distributerji zavarovalnih produktov („zadevni subjekti“) nimajo na voljo spodbud, da bi pri svojih naložbenih in svetovalnih procesih upoštevali okoljske, socialne in upravljalvske dejavnike, zlasti zaradi pomanjkanja jasnosti in skladnosti zakonodaje EU v zvezi s tem; 2. končni vlagatelji se soočajo z visokimi stroški iskanja, da a) ugotovijo, kaj predstavlja trajnostne naložbe, in b) ocenijo, v kolikšni meri so okoljski, socialni in upravljalvski dejavniki vključeni v finančne produkte na trgu.
Kaj naj bi prinesla ta pobuda?
Specifični cilji te pobude so: 1. zagotoviti jasnost in skladnost pristopa med sektorji ter državami članicami v zvezi z vključevanjem okoljskih, socialnih in upravljalvskih dejavnikov v naložbene/svetovalne procese zadevnih subjektov; 2. povečati preglednost za končne vlagatelje z izboljšanjem zahtev po razkritju, povezanih z okoljskimi, socialnimi in upravljalvskimi dejavniki; 3. zagotoviti jasno opredelitev trajnostnih naložb in z a) vzpostavitev okvira EU določiti pogoje za ugotavljanje okoljske trajnosti naložb – sistem klasifikacije, ki ga je treba oblikovati na ravni EU (imenovan tudi taksonomija), bo poskrbel za jasnost glede „zelenih“ oziroma „trajnostnih“ dejavnosti na trgu, in b) uvedbo nove kategorije referenčnih vrednosti za nizke emisije ogljika in za ugodno ogljično bilanco, ki temelji na zanesljivi metodologiji, pomagati vlagateljem primerjati ogljični odtis njihovih naložb.
Kakšna je dodana vrednost ukrepanja na ravni EU?
Finančni subjekti, na katere bo vplivala ta pobuda, večinoma delujejo čezmejno v EU, zato je zakonodaja, ki velja za te subjekte na trgu, v veliki meri usklajena na ravni EU. Ukrepanje na ravni EU za vključitev okoljskih, socialnih in upravljalvskih dejavnikov v njihove naložbene/svetovalne procese, povečanje preglednosti za končne vlagatelje in zagotavljanje jasne opredelitve okoljsko trajnostnih naložb bodo tako zagotovilo skladnost, zmanjšalo razdrobljenost in dodatno izboljšalo delovanje enotnega trga. Potrebno je ukrepanje na ravni EU, da se izpolnijo skupni cilji trajnostnega razvoja EU in cilji trajnosti na globalni ravni.

B. Rešitve
Katere zakonodajne in nezakonodajne možnosti politike so se upoštevale? Ali ima katera od njih prednost? Zakaj?
V tej oceni učinka so ocenjeni štiri ukrepi. Po tem, ko so bile za vsakega od njih obravnavane tako zakonodajne kot tudi nezakonodajne možnosti, so se opredelile naslednje prednostne možnosti: 1. Dolžnosti vlagateljev Upravitelji premoženja, zavarovalnice, distributerji zavarovalnih produktov, institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, naložbeni svetovalci in upravitelji individualnega premoženja bi morali vključiti okoljske, socialne in upravljalvske dejavnike v procese sprejemanja naložbenih odločitev in svetovanja kot del dolžnosti vlagateljev. S tem bi zagotovili jasnost in doslednost med trgi ter vključili trajnost v procese sprejemanja naložbenih odločitev in svetovanja teh finančnih institucij, zlasti pri obvladovanju tveganja. 2. Razkritja Zadevni subjekti bi morali tudi razkriti, kako izpolnjujejo svoje dolžnosti. Poleg tega bi morali tisti upravitelji premoženja in institucionalni vlagatelji, ki trdijo, da si prizadevajo za uresničevanje trajnostnih ciljev, prikazati

skladnost svojih naložb s temi cilji. S tem bi povečali preglednost za končne vlagatelje, zagotovili primerljivost produktov in preprečevali lažno prijaznost do okolja.

3. Enoten sistem klasifikacije EU („taksonomija“)

S prednostno možnostjo bi na ravni EU vzpostavili enotna merila za ugotavljanje, ali je določena gospodarska dejavnost okoljsko trajnostna. Predlaga se, da bi Komisija nato določila dejavnosti, ki se štejejo kot trajnostne, pri čemer bi se opirala na mnenje skupine tehničnih strokovnjakov o financiranju trajnostne rasti, ki se vzpostavlja. S tem bi gospodarskim subjektom in vlagateljem zagotovili jasnost glede dejavnosti, ki se štejejo kot zelene/trajnostne, kar bodo lahko upoštevali pri svojih naložbenih odločitvah. To je prvi in najpomembnejši korak pri prizadevanjih za usmerjanje naložb v trajnostne dejavnosti.

4. Referenčne vrednosti

S prednostno možnostjo bi se uvedli novi kategoriji referenčnih vrednosti za nizke emisije ogljika in ugodno ogljično bilanco. Določili bi se usklajeni minimalni standardi za metodologijo za oblikovanje teh referenčnih vrednosti. S tem bi spodbudili tržni standard, ki bi odražal ogljični odtis podjetij. Tako bi imeli vlagatelji, ki želijo vlagati v nizkoogljične strategije, na voljo zanesljivo orodje.

Kdo podpira katero možnost?

Odgovori na javno posvetovanje o **dolžnostih vlagateljev** v veliki meri podpirajo ukrepanje na ravni EU, saj bi s tem finančnim subjektom zagotovili skladnost in jasnost glede tega, kaj se zahteva. Glede **razkritij** je večina udeležencev na trgu potrdila, da bi morali razkriti, kako v svojih procesih naložbenega odločanja upoštevajo dejavnike trajnosti. Večina zainteresiranih strani, ki so izmenjale svoja stališča s Komisijo, se je strinjala, da bi **taksonomija** na ravni EU pripomogla k izpolnjevanju njihovih dolžnosti vlagateljev in upoštevanju okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v procesih naložbenega odločanja.

C. Učinki prednostne možnosti

Kakšne so koristi prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?

S **povečanjem splošne preglednosti** bodo različni ukrepi **zmanjšali nesimetričnost informacij** med končnimi vlagatelji, finančnimi posredniki in ponudniki indeksov. Pobuda bi **zmanjšala trenutno razdrobljenost trga**, zlasti glede metodologij za ugotavljanje okoljsko trajnostnih dejavnosti/naložb. Povečana preglednost in usklajenost bosta pripomogli tudi k **večji zanesljivosti ter privlačnosti finančnih produktov, ki so v skladu z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi dejavniki, in zaupanju vanje** ter spodbudili inovacije na področju naložbenih strategij in oblikovanja teh finančnih produktov. Poleg tega bodo ukrepi pripomogli k vključevanju trajnosti v obvladovanje tveganja in bodo skupaj z drugimi ukrepi iz akcijskega načrta pripeljali do **rasti evropskega trga za financiranje trajnostne rasti**. Na splošno bodo ukrepi prispevali k preusmeritvi kapitalskih tokov v trajnostne naložbe in posledično k uresničevanju cilja **spodbujanja trajnostnega gospodarstva**. To bi pomagalo pri daljnosežnem trajnostnem preoblikovanju, ki ga predvidevajo že veljavne okoljske politike na ravni EU in držav članic.

Kakšni so stroški prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?

Stroški zadevnih subjektov zaradi vključevanja okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v postopke naložbenega odločanja in svetovanja ter izboljšanja razkritij, povezanih z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi dejavniki, naj bi ostali relativno zanemarljivi, če bodo uporabljeni standardizirani načini. Stroški uporabe taksonomije EU bi lahko nastali pri tistih finančnih institucijah, ki že imajo oblikovano svojo taksonomijo, čeprav bodo ti verjetno nižji kot stroški zaradi ohranitve lastne taksonomije ali uporabe več različnih taksonomij, v vsakem primeru pa nižji kot pričakovani koristi zaradi uporabe te taksonomije. Ponudniki indeksov bodo imeli zaradi oblikovanja novih kategorij referenčnih vrednosti za investicije z nizkimi emisijami ogljika in investicije z ugodno ogljično bilanco omejene stroške, ker bodo s tem zagotovljeni minimalni standardi za metodologije za določitev teh referenčnih vrednosti.

Kakšen bo učinek na podjetja, MSP ter mikropodjetja?

Prednostne možnosti bodo posredno vplivale na podjetja kot izdajatelje vrednostnih papirjev, saj jih bodo spodbujale, da razkrijejo dodatne informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih, ki so potrebne za finančne posrednike in vlagatelje. Od leta 2018 direktiva o razkritju nefinančnih informacij od velikih podjetij, ki kotirajo na borzi, kot tudi od bank in zavarovalnic, ki ne kotirajo na borzi, že zahteva, da razkrijejo pomembne informacije o trajnosti. Izdajateljem, ki ne sodijo na področje uporabe te direktive (vključno z MSP), bo pobuda o razkritju dodatnih informacij povzročila stroške. Vseeno bi morale to razkritje tem izdajateljem omogočiti tudi dostop do dodatnih vlagateljev in potencialno zmanjšati stroške kapitala.

Ali bo prišlo do znatnih učinkov na nacionalne proračune in uprave?

Znatni učinki na nacionalne proračune in uprave se ne pričakujejo, ker: (i) bodo morali zakonske zahteve v veliki meri izvajati udeleženci na trgu in (ii) bodo zahteve po spremljanju omejene.

Bo imela pobuda druge pomembnejše učinke?

Pomembni učinki so opisani v razdelku o koristih.

D. Spremljanje

Kdaj se bo politika pregledala?

Naknadna ocena je predvidena pet let po izvajanju ukrepov, da se med drugim ocenita učinkovitost in uspešnost ukrepov glede doseganja ciljev, predstavljenih v tej oceni učinka, ter odloči, ali so potrebni novi ukrepi ali spremembe. Komisija bo merila napredek vseh ukrepov iz te pobude s splošnimi ključnimi kazalniki uspešnosti.